

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

27-11-2010

Φίλε, μαζί μπαρκάραμε
στο σπέρμα της ζωής
και από τότε,
μαζί τις θάλασσες γυρνάμε.
Φουρτούνες και κεράσματα
του ταξιδιού γευόμαστε
τις όμορφες στιγμές
και τις πικρές
πάλι μαζί αγκαλιασμένοι τις περνάμε.
Μάνες, γυναίκες και παιδιά γνωρίσαμε,
την κάθε μια στιγμή κλαίμε, γελάμε,
και περπατώ κι ακολουθάς,
και σταματώ και με κοιτάς
και τρέχω και με προλαβαίνεις
και στέκεσαι απέναντί μου ορθός
μην πέσω και κτυπήσω την ψυχή μου
και περιμένεις ήσυχος κι αόρατος,
υπομονετικός, μαύρος σαν σκιά,
αυτά που σου χρωστώ για να μου πάρεις...
Φίλε, να είσαι πάντα δίπλα μου,
να μ' ακουμπάς, μαζί να περπατάμε,
ώσπου να έρθει η ώρα η καλή
το γεια χαρά στον κόσμο
αυτόν τον όμορφο να πούμε
και τότε εσύ που ξέρεις τα νερά,
κράτα κουπί στην βάρκα όρθιοι
τ' Αχέροντα σε μια στιγμή να μπούμε,
στον άλλον κόσμο να περάσουμε
χορτάτοι απ' τη ζωή και δίχως
σε κανένα να χρωστούμε.